

og det er især forbruget af kopipapir, der er voldsomt stigende.

Man svanemærker nypapir til kopimaskiner ud fra, at det er en erklæret miljøpolitik i Sverige, at det er nypapir, der skal fremmes. Jeg synes, det ville være rimeligt at få pillet også den synder ud af mærket, inden vi tiltræder det, således at ministeren ikke kommer i den lidt paradoksale situation, som ministeren også nævner i sit betænkingsbidrag: at når man nu indfører Svanemærket, betyder det jo ikke, at man skal gå efter det i alle tilfælde.

Det vil sige, at f.eks. i tilfældet med papir skal ministeren ud og føre en aktiv kampagne for at lade være med at bruge det svanemærke, som man tager 5,6 mio. kr. fra renere teknologi til at føre en aktiv kampagne for, som ministeren selv sagde under førstebehandlingen. Det vil sige, at man skal ud og føre en aktiv kampagne for at bruge nypapir til kopimaskiner og samtidig med den anden hånd føre en aktiv kampagne, hvor man siger: Lad endelig være med det. Brug genbrugspapir!

Det er en helt umulig situation, og derfor burde det være en rimelig ting, at den politik blev ændret, før vi tiltræder Svanemærket, så den var i overensstemmelse med dansk miljøpolitik på papirområdet.

Ændringsforslag nr. 4 omhandler, at Svanemærket heller ikke tager stilling til de pesticider, som i dag produceres af Cheminova og eksporteres til Nicaragua, hvor de bruges til bomuld. Så importerer man den bomuld og de t-shirts, som er lavet af den bomuld, fordi Svanemærket ikke har forbud mod eksempelvis malathion og methylparathion. Netop disse to produkter, som der er den store debat om i dag, er godkendt i Svanemærket.

Derfor siger vi, at det burde være et minimum, at Svanemærket, inden vi tiltræder det, også har et forbud mod brug af de produkter, som vi selv vil forbyde her i Danmark. Det er sådan, at methylparathion ikke er tilladt og heller ikke ville blive det, hvis man søgte om det; det er det, der hedder bladan.

Vi synes, det er modsætningsfyldt og en vildledning af befolkningen, at man går ind og laver en kvalitetsmiljømærkning af produkter, som ikke engang opfylder de forbuds krav, som vi har her i Danmark. Derfor foreslår vi også, at alle de produkter, vi har forbudt herhjemme, skal sortlistes i Svanemærket, inden vi tiltræder det, for ellers er det at bilde folk en løgn ind at sige, at disse produkter skal så repræsentere

ikke de dårligste, men måske de næstdårligste, og kun de bedste produkter skal kunne få Svanemærket. Men det er ikke i overensstemmelse med dansk miljøpolitik, så derfor skal vi have ændret på de ting, inden vi tiltræder mærket.

Endelig vil jeg behandle de to sidste ændringsforslag, nr. 5 og nr. 6, om vandpolitik og energipolitik under ét, fordi det i regeringens eget oplæg er understreget, at der er et stort problem med Svanemærket, hvor det ikke opfylder de danske miljøkrav, når det drejer sig om vandforbrug og energiforbrug. Det hænger jo sammen med, at det er et nordisk mærke, som har sit hovedsæde i Sverige og Norge, hvor de slet, slet ikke har den samme opfattelse af nødvendigheden af at begrænse vandforbruget og energiforbruget, som vi har her i Danmark.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at her er vi faktisk, hvis det endelig skal være, i bedre overensstemmelse med det europæiske miljømærke, EU-blomsten, fordi vi her har et fælles syn på vandforbrug og energiforbrug. Derfor mener vi også, at det ville være urimeligt at gå ind og støtte en mærkningsordning, som har et lavere niveau end det, der er gældende i Danmark i dag for vores målsætninger inden for vandforbrug og energiforbrug, så det skulle også være en betingelse for at tiltræde mærket.

De ændringsforslag, jeg har stillet, går som sagt ud på at rykke de værste grimme tænder ud af Svanemærket, men man kan sådan set fortsætte listen, for når man laver en international harmonisering, er det klart, at så er der nogle af områderne, der vil blive dårligere end det, der gælder i den enkelte nation, fordi vi ikke har det samme niveau fra nation til nation. Men her mener jeg, at med en beslutning om at stille disse fem krav som betingelse for at tiltræde Svanemærket, er de værste ulykker taget ud.

Der er stadig væk mange ulykker tilbage, og det begrunder også, at vi prøver at forhindre de værste ulykker, men at vi samtidig vil stemme imod Svanemærket til sidst, fordi der er mange, mange flere ulykker tilbage i det end dem, jeg lige har nævnt her.

Erik Mortensen (S):

I modsætning til hr. Bent Hindrup Andersen vil jeg sige, at det netop ikke er en umulig situation, vi her er i. Jeg vil tværtimod sige, at det er den mulige situation, vi har, nemlig muligheden for, at vi kan give befolkningen et kvalitetsmærke hurtigst muligt, og det er også muligheden for, at vi netop er med til at sætte kriterierne.